

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.685 van 7 oktober 2014
in de zaak A. 211.874/VII-39.062.**

In zake : de VZW MILIEUFRONT OMER WATTEZ
gevestigd te 9700 Oudenaarde
Kattestraat 23
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gwijde Vermeire

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 30 januari 2014 waarbij de administratieve beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 1 juni 2010 deels worden ingewilligd en aan de VZW Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een vliegveld, gelegen aan de Veldekensdreef 8 te Geraardsbergen, deelgemeente Overboelare, voor een herlokalisatietermijn van vijf jaar.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gwijde Vermeire, die verschijnt voor de verzoekende partij, en jurist Christophe Wille die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In Geraardsbergen, deelgemeente Overboelare, tussen de Dender en de Veldekenslaan, wordt sinds 1969 een vliegveld uitgebaat. De percelen krijgen later in het gewestplan de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Sinds 1996 wordt het vliegveld geëxploiteerd door de VZW Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix.

3.2. Met ingang van 1 mei 1999 worden vliegvelden met een landingsbaan van minder dan 1.900 meter ingedeeld als inrichtingen van klasse 2; het vliegveld van de VZW Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix heeft een start- en landingsbaan van ongeveer 600 meter.

Als gevolg van een aanvraag van de VZW Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen op 27 december 1999 een vergunning voor een termijn van vijf jaar.

3.3. Na een aanvraag tot hernieuwing verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen op 2 augustus 2005 een vergunning, inclusief een verandering, voor een termijn van twintig jaar. Na een administratief beroep wordt de vergunning op 2 februari 2006 bevestigd door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen. Bij arrest van de Raad van State nr. 161.263 van 11 juli 2006 wordt een vordering tot schorsing verworpen wegens ontstentenis van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Bij arrest nr. 193.593 van 28 mei 2009 wordt de vergunning vernietigd.

3.4. Na dit vernietigingsarrest is de procedure hernomen. Op 12 november 2009 weigert de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de vergunning, omwille van de onverenigbaarheid met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, ingesteld door de exploitant, wordt verworpen bij arrest van de Raad van State nr. 199.039 van 17 december 2009. Er wordt hierop geen annulatieberoep ingediend.

3.5. De VZW Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix, die intussen een aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van een planologisch attest om te verhelpen aan de strijdigheid van de inrichting met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, dient op 17 februari 2010 een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in. Op 19 april 2010 wordt een gedeeltelijk positief planologisch attest afgeleverd.

3.6. Op 1 juni 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen de gevraagde vergunning.

3.7. Tegen deze beslissing worden administratieve beroepen ingediend.

3.8. Op 25 november 2010 wordt de in eerste aanleg verleende vergunning, mits enkele wijzigingen, door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen bevestigd. Een vordering tot schorsing wordt verworpen bij arrest van de Raad van State nr. 213.762 van 9 juni 2011. Bij arrest van de Raad van State nr. 220.586 van 13 september 2012 wordt de verleende milieuvergunning vernietigd.

3.9. Inmiddels heeft de VZW Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix op 25 maart 2011 een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor "het renoveren van een bestaande bedrijfsinfrastructuur na afgifte van een planologisch attest (korte termijn behoeften)".

Op 4 juli 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. De verzoekende partij dient tegen die beslissing administratief beroep in. Op 13 oktober 2011 verwerpt de verwerende partij dit beroep.

De verzoekende partij dient vervolgens beroep in bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, die bij arrest nr. A/2012/0270 van 4 juli 2012 de stedenbouwkundige vergunning vernietigt, omdat wordt vastgesteld "dat het planologisch attest waarop de bestreden vergunningsbeslissing gesteund is, onwettig is, in de mate dat het werd verleend op grond van de vaststelling dat voorzieningen en de infrastructuur van de inrichting 'grotendeels' zijn vergund".

3.10. Op 11 oktober 2012 beslist de verwerende partij opnieuw over het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de stedenbouwkundige vergunning van 4 juli 2011. Ze verwerpt het beroep en verleent andermaal een stedenbouwkundige vergunning.

3.11. Intussen heeft de verwerende partij na het arrest van de Raad van State nr. 220.586 van 13 september 2012 de behandeling van de administratieve beroepen tegen de milieuvergunning hernomen.

3.12. Op 21 februari 2013 verleent de verwerende partij een vergunning voor een termijn van vijf jaar met het oog op herlokalisatie. Bij arrest nr. 224.600 van 10 september 2013 vernietigt de Raad van State de verleende vergunning.

Aan dit vernietigingsarrest liggen de volgende motieven ten grondslag :

"5. In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij uitdrukkelijk gesteld dat het planologisch attest waarvan de onwettigheid is vastgesteld bij onder meer het arrest van de Raad van State nr. 220.586 van 13 september 2012, geen rechtsgrond meer kan bieden. Zij is evenwel van oordeel dat een milieuvergunning kan worden verleend voor maximaal vijf jaar met het oog op herlokalisatie en stelt daarbij dat zulks enkel kan wanneer de inrichting stedenbouwkundig hoofdzakelijk vergund is en dat aan die voorwaarde zou zijn voldaan, omwille van de door haar op 11 oktober 2012 verleende stedenbouwkundige vergunning.

De verleende stedenbouwkundige vergunning stoelt echter op het meergenoemd als onwettelijk bestempeld planologisch attest, zodat zij bezwaarlijk daarin nog een wettelijke basis kan vinden.

6. Overeenkomstig artikel 4.1.1, 7°, a), VCRO zijn 'bedrijven en hun constructies slechts hoofdzakelijk vergund (...) indien de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund of vergund geacht zijn, ook wat de functie betreft'. De start- en landingsbaan van de bij de bestreden beslissing vergunde inrichting heeft een lengte van 600 meter, waarvan slechts 400 meter stedenbouwkundig vergund is. Deze lengte is onvoldoende om bruikbaar en veilig te zijn.

De inrichting is bijgevolg niet hoofdzakelijk vergund, waardoor niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 5.6.7, § 1, eerste lid, 2°, VCRO".

3.13. Met het thans bestreden besluit van 30 januari 2014 verleent de deputatie opnieuw een herlokalisatievergunning voor een termijn van vijf jaar. Die beslissing steunt op de volgende redengeving :

"De exploitant beschikt tot op heden nog steeds over de

stedenbouwkundige vergunning voor het renoveren van de bestaande bedrijfsinfrastructuur van het zweefvliegveld (...). Zolang deze vergunning niet nietig wordt verklaard door de Raad voor Vergunningsbetwistingen blijft deze vergunning rechtsgeldig en dient de Deputatie hiermee rekening te houden. Aldus kan tot op heden gesteld worden dat de inrichting hoofdzakelijk vergund is".

3.14. Bij arrest nr. A/2014/0152 van 25 februari 2014 vernietigt de Raad voor Vergunningsbetwistingen de stedenbouwkundige vergunning van 11 oktober 2012. Op 22 mei 2014 heeft de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de stedenbouwkundige vergunning geweigerd. Volgens de verklaringen van de deputatie zou die weigering intussen een definitief karakter hebben verkregen.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De door de verzoekende partij ingediende "laatste memorie" wordt wegens laattijdigheid uit de debatten geweerd.

V. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van het eerste middel

5. In een eerste middel roept de verzoekende partij onder meer de schending in van het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad van State nr. 220.586 van 13 september 2012 en nr. 224.600 van 10 september 2013, en het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. A/2102/0270 van 4 juli 2012,

"Doordat de verwerende partij andermaal een milieuvergunning aflevert op basis van een meermaals (zowel door Uw Raad als door de Raad voor Vergunningsbetwistingen) onwettig bestempeld planologisch attest en een bouwvergunning waarvoor volgens Uw Raad geen wettelijke basis meer is, en doordat verweerster een zgn. herlocalisatievergunning voor een laatste 5 jaar afgeeft terwijl ze haar besluit motiveert vanwege 1) een bouwvergunning die ze zelf gaf voor een complete vernieuwing en uitbreiding van de

infrastructuur voor de inrichting op dezelfde plaats en 2) een voorontwerp van RUP dat louter gericht is op het zone-eigen maken van de inrichting op dezelfde locatie, en er dus geen intentie is tot herlocalisatie,

en doordat de verwerende partij, gebruik makend van uitzonderingsmaatregel van art. 5.6.7 van de VCRO, de voorwaarde dat de inrichting hoofdzakelijk vergund karakter dient te zijn, o.m. motiveert op basis van de op 11 oktober 2012 verleende, maar door Uw Raad onwettig verklaarde bouwvergunning voor het vliegveld die in hoofdzaak gebaseerd is op art. 4.4.26§2 van de VCRO hoewel dat planologisch attest al meermaals onwettig verklaard werd,

(...)

Terwijl ten gevolge van het arrest van Uw Raad nr. 220.586 geen gebruik meer kon worden gemaakt van het planologisch attest en aldus art. 4.4.26 §2 van de VCRO niet kon toegepast worden en terwijl ten gevolge van het arrest van Uw Raad nr. 224.600 van 10 september 2013 er tevens geen gebruik kon gemaakt worden van de onwettig verklaarde stedenbouwkundige vergunning van 11 oktober 2012

(...)"

Beoordeling

6. Het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest van de Raad van State strekt zich uit tot de onverbrekkelijk met het dictum verbonden motieven.

7. In zijn arrest nr. 224.600 van 10 september 2013 heeft de Raad van State geoordeeld dat "de verleende stedenbouwkundige vergunning stoelt (...) op het meergenoemd als onwettelijk bestempeld planologisch attest, zodat zij bezwaarlijk daarin nog een wettelijke basis kan vinden" en dat "de inrichting (...) bijgevolg niet hoofdzakelijk vergund (is), waardoor niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 5.6.7, § 1, eerste lid, 2°, VCRO".

Uit de aangehaalde motieven volgt dat de verwerende partij, in het kader van de herneming van de beroepsprocedure tegen de in eerste aanleg verleende milieuvergunning na het genoemde arrest nr. 224.600 van 10 september 2013, de stedenbouwkundige vergunning van 11 oktober 2012, die verleend werd op grond van een planologisch attest waarvan de onwettigheid in een arrest van de Raad van State werd vastgesteld, niet mocht betrekken bij de toepassing van artikel 5.6.7, § 1, VCRO, inzonderheid door te stellen dat de kwestieuze inrichting,

rekening houdend met die stedenbouwkundige vergunning, hoofdzakelijk vergund is.

Door de stedenbouwkundige vergunning van 11 oktober 2012 toch opnieuw bij haar herbeoordeling te betrekken, zogenaamd omdat deze vergunning nog bestaat en "rechtsgeldig" is, heeft de verwerende partij het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State nr. 224.600 van 10 september 2013 geschonden.

Het middel is gegrond.

VI. Verzoek tot het opleggen van voorlopige maatregelen en van een dwangsom

8. De verzoekende partij vraagt dat als "voorlopige maatregel zou worden opgelegd dat de Deputatie de milieuvergunning voor de sportvliegclub definitief weigert binnen de twee weken na de betekening van het arrest van de Raad van State, onder verbeurte van een dwangsom van 2.500 euro per dag vertraging", teneinde de "procedure te bespoedigen en finaal te beslechten".

Beoordeling

9. Aangezien voorliggend arrest, alsook de sub 3.14 vermelde definitieve weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor de "renovatie van de bestaande bedrijfsinfrastructuur", hoe dan ook leidt tot de onmogelijkheid om de betrokken inrichting verder te exploiteren, waardoor de natuurwaarden in de omgeving van het vliegveld niet langer worden bezwaard, acht de Raad van State het vooralsnog niet noodzakelijk dat de weigering van de milieuvergunning door de verwerende partij wordt vastgesteld binnen een korte termijn van twee weken. De Raad van State kan een andere mening zijn toegedaan indien de verwerende partij, ondanks de duidelijke bewoordingen van dit vernietigingsarrest, opnieuw het gezag van gewijsde zou schenden bij het nemen van een nieuwe beslissing.

VII. Kosten

10. De verzoekende partij vraagt dat de verwerende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een "passende" rechtsplegingsvergoeding, door haar begroot op 26.000 euro.

11. Hoewel artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten, zoals ingevoegd bij artikel 11 van de wet van 20 januari 2014 "houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State" krachtens artikel 39 van die wet "uiterlijk op 1 maart 2014" in werking is getreden, blijkt dat de Koning slechts uitvoering heeft gegeven aan artikel 30/1, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten bij het koninklijk besluit van 28 maart 2014 "betreffende de rechtsplegingvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973" dat krachtens zijn artikel 9 in werking trad op 2 april 2014, datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, en van toepassing is "op iedere vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid, te rekenen van die datum, en die geen bijkomende vordering vormt bij een vóór die datum ingediend beroep tot nietigverklaring, alsook op elke aanvraag, moeilijkheid en elk beroep, bedoeld in de artikelen 11, 12, 13, 14 en 16, 1° tot 8°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, ingediend te rekenen van die datum, en op de gelijktijdig dan wel later ingediende bijkomende vorderingen".

Gelet op het temporeel toepassingsgebied van het voormelde koninklijk besluit van 28 maart 2014, moet de vraag tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding worden afgewezen.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 30 januari 2014 waarbij de administratieve beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 1 juni 2010 deels worden ingewilligd en aan de VZW Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een vliegveld, gelegen aan de Veldekensdreef 8 te Geraardsbergen, deelgemeente Overboelare, voor een herlokalisatietermijn van vijf jaar.**
- 2. De Raad van State verwerpt het verzoek tot het opleggen van voorlopige maatregelen en van een dwangsom.**
- 3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.**
- 4. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron